

Mise MM III
aneb
Kruhy v obilí

Miroslava
Malaníková

MIROSLAVA MALANÍKOVÁ

© 2025 **Miroslava Malaníková**

Všechna práva vyhrazena.

ISBN 978-80-904902-3-9

1.

Do naprostého ticha se ozvala rána. To vstupní dveře přibouchl průvan za příchozími. Byl teplý podvečer a Mary otevřela v domě všechna okna, aby se vyvětral horký vzduch ohříváný žhavým letním sluncem přes sklo po celý den, kdy byla v ordinaci. Už jsou tady, pomyslela si vzrušeně Mary, která právě klečela nad rozloženým Anetiným kufrem a snažila se přeskládat právě vyžehlená trika z prádelního koše do jeho útrob. Aneta se chystala na letní pobyt na jihu Anglie. Před pár dny skončila škola, učení letělo do nejzazšího kouta v domě a nyní si na poslední chvíli vydělává nějaké peníze jako průvodkyně po pražských památkách. V Anglii se jí do začátku budou hodit. Čekaly ji poslední prázdniny před maturitním ročníkem. A co dál? To bylo zatím tajemství, lépe řečeno, nebylo rozhodnuto. Aneta si do svých věcí už léta nenechala moc mluvit a Mary její rozhodnutí musela chtít nechtě akceptovat. Už to zkrátka nebyla její malá princezna, ale dospělá dívka, která se právě chystala vykročit do velkého světa.

Mary upustila poslední kousky prádla a rozběhla se ke schodům, které vedly dolů do haly. Těšila se na svoji vnučku Dianku, která právě vstoupila se svojí maminkou Beátou do domu. I když již šestým rokem tu byla vlastně jen „na návštěvě“, rodiče trvali na tom, aby si ponechala svoje klíče. Měli pocit, jako by se vlastně nic nezměnilo a Beáta byla stále ještě dcerou, která s nimi sdílí domov. Neměla to sice k nim moc daleko, ale už žila svůj samostatný život, se svým mužem a dcerkou.

„Ahóój babííí!“ volala Dianka jak na lesy.

„Už běžím, holky moje,“ zvolala Mary, když je konečně zahlédla, jak Dianka netrpělivě zouvá neposlušný sandálek.

„Ahoj mami,“ trochu unaveně pozdravila Beáta a objala se s Mary.

Jejich vztah se upevnil a také v mnohém zlepšil. Ubylo nesmiřitelných výměn názorů a přibylo více sdílení ať už v dobrém či zlém. Beáta se ráda svěřovala mámě, neboť to byl pro ni nakonec jediný člověk, který měl vždy ucho nastavené, když to nejvíce potřebovala. Přítelkyň, které měly na ni kdykoliv čas, ubývalo, jak přibývalo sňatků a nových rodinných přírůstků. Také se mnohé v jejím životě změnilo. Oliver byl stále více ponořen do své práce, nyní dokončoval doktorandské studium na téma Mayská a Aztécká kultura ve vztahu k naší civilizaci. Byl stále více mimo domov, a když už doma byl, tak většinou duchem nepřítomen. Beáta sice chápala jeho zápal pro práci, ale sama by se už také ráda věnovala svému oboru. Po studiu kvůli dceři zůstala doma s Diankou a rozhodla se udržovat domácí oheň na plný úvazek. Mezitím se z malého bytu přestěhovali do menšího domku se zahradou, a to si vyžádalo její zbylý čas, který nevěnovala dceři a manželovi. Ale nestěžovala si. Její život byl naplněn radostí, láskou a dětským smíchem. Nyní uvažovala o své budoucnosti. Té profesní, kterou zatím odkládala jako nepotřebnou a nedůležitou věc do nejtemnější komůrky. Ale čím více Dianka rostla, tím více se k ní plížila otázka, co dál. Dcerka bude brzy slavit

své páté narozeniny, a to byl nejvyšší čas poohlédnout se po svém novém zařazení. Namísto maminky, hospodyně a trpělivé manželky by se Beáta konečně měla věnovat svému oboru. Nějaké nabídky už byly, ale stále se nemohla rozhodnout, zda se vrátit jako vyučující na fakultu nebo se věnovat historii jinde a jinak. Více v praxi. Rozhodla se, že přes léto k nějakému konečnému rozhodnutí dospěje a nejlépe bude, když bude Dianka na pár dní na prázdninách u babičky, k nesmírné radosti jich obou.

Mary teď právě tiskla Dianku a vlepila jí několik pus na obě tvářičky. Jak se podobala Anetce! Vlasy měla téměř do půl zad, stejně jako Anetka v jejím věku, jen barvou nezapřely Oliverovu měděnou hřívu. Kukadla podědila po Beátě, modré s dlouhými řasami. Na drobném nosáčku se jí už pomalu začaly rojit drobné pihy, tak jako kdysi Beátě. Ještě nyní si Mary vzpomínala na nadurděný Beátin výraz, když jí babička připomínala, aby si namazala nos opalovacím krémem, aby prý neměla pihy.... Jenže pihy se Beátě vyrojily v mládí tak či tak a nejspíš ani ne zásluhou sluníčka jako genetiky. V dnešní době ty rozpustilé tečky na pleti nikomu nevadily, tak jako v minulosti. Spíše naopak, byly dokonce v módě, což starší generace těžko chápala. Nyní se Mary dívala do tvářičky vnučce, která ji připomínala obě dcery, každou něčím jiným. I když by ráda čas trochu pozastavila, přesto si užívala všechny okamžiky, které s dětmi a nyní vnučkou prožívala. Byla šťastná.

„Jak dlouho se zdržíte?“ vyhrkla Mary hned po uvítacím ceremoniálu.

„Já....jen do večera mami....mám něco k vyřizování,“ musela Beáta hned s pravdou ven.

Dobře věděla, že by ji máma měla ráda pár dnů jen pro sebe, ale tak to zkrátka v životě chodí. Musím si to zapamatovat, říkávala si pro sebe Beáta, mateřství je časově omezeno, tedy takový ten úzký vztah s dítětem, kdy jste první osoba v jeho životě a potřebuje vás jako sůl. Kdo tuto dobu tak říkajíc prošvihne, nikdy se nevrátí zpět. Matkou sice zůstáváte po celý život, ale už jen přihlížíte, jak si vaše ratolest zakládá rodinu a má své děti, které ho potřebují stejně jako vy své rodiče. I z tohoto důvodu se Beáta rozhodla pro ‚kariéru‘ maminky v domácnosti.

„To je škoda,“ s neskrývaným zklamáním odvětila Mary. „Vzala jsem si pár dnů volno, mohly jsme si užít...“, lítostivě dodala.

„Užijete si s Diankou, ta tu zůstane přece s tebou,“ veseleji odpověděla Beáta.

„To víš, že ano!“ řekla teatrálně Mary a vyzvedla Dianku do náruče.

„Tak pojďte dál a nestůjte v zádveří,“ řekla Mary, která si uvědomila, že stále stojí vedle botníku v nejstísněnějším prostoru domu. Dianka se rozběhla ke kuchyni a volala: „Aný! Aný!“

„Anetka přijde tak za hodinku Dianko,“ zareagovala na její marné volání Mary, která byla jen pár kroků za ní. Beáta si odložila tašku na židli, jako za starých časů, kdy tu byla doma a s úlevou dosedla na pohodlnou kuchyňskou židli.

„Tak bych se ráda zdržela mami, ale vážně to nejde, snad příště,“ slibovala omluvně.

„Nedělej si starosti Bety, chápu tě. Jako mladá jsem měla také stále co na zařizování a byla jsem ráda, když mě někdo s tebou pomohl. A hlavně si nevyčítej, že jsi teď s námi tak málo. Je čas na tvůj život.“ Mary se laskavě podívala své dceři do očí. Obě pochopily, o čem je řeč. Život není konstantní, je to neustálá změna, vývoj, evoluce. Kdybychom lpěli na starých zvyklostech a tradicích, tak ještě nyní pracujeme s pazourky a honíme mamuty.

„A co Anet?“ vzpomněla si Bea, aby se dozvěděla všechny tajné informace o své již dospělé sestře.

„Myslíš, jako jestli je sama?“ oklikou se zeptala Mary. Narážela na otázku, zda má Aneta přítele.

„Hmm, tak nějak,“ odvětila Beáta, která dychtila po nových informacích. Poslední dobou se k ní zprávy dostávaly pouze zprostředkovaně, přes mámu. Anet byla pro ni nyní stejně vzdálená, jako třeba Austrálie.

„Nevím přesně, ale někdo se v její blízkosti neustále motá,“ smála se Mary při vyřčení své odpovědi. „Nějaký David, který s ní odjíždí do Anglie, zkoumat obrazce v obilí,“ dodala.

„Obrazce v obilí?“ pitvořila se Beáta. „Myslíš kruhy v obilí?“ přemýšlela dál.

„Jasně, kruhy v obilí, docela zajímavá záležitost, nemyslíš?“ zahloubala se Mary, kterou informace o kruzích v obilí zajímaly už léta. Proto také bez okolků souhlasila s Anetinou cestou na jih Anglie.

V předsíni klaply dveře. „To bude určitě Aneta,“ pronesla Mary a vstala ze židle, aby konečně připravila hostům něco k pití.

2.

Z Anety se za poslední roky stala velmi přitažlivá urostlá dívka. Výšku zdědila po tátovi, blondaté vlasy zase po mámě. Velmi se podobala své sestře Beátě, jen s tím rozdílem, že nechávala své blondaté vlasy růst, kam jen chtěly. Takže nyní je svazovala do silného ohonu a délkou sahaly do půlky zad. Také sestru o několik centimetrů přerostla, což byl jen nepatrný rozdíl. V hezkém obličejí trůnil mimo modrozelených očí antický nos, který ovšem jejímu vzhledu vůbec nevadil. Za několik týdnů oslaví konečně své osmnácté narozeniny. Jak se jen těšila! Dospělost byla pro ni vždy tak vzdálená, jako zapomenutý ostrov někde v oceánu. A podle jejich představ to musel být ráj na zemi; žádné příkazy od rodičů, žádné zákazy, vše dovoleno... Jenže jak se dospělost přibližovala, Aneta pomalu sundávala své dětské růžové brýle a uvědomovala si, že zase až takový zázrak ta dospělost nebude. Vlastně se v podstatě nic nezmění, jen přibude více odpovědnosti a povinností. Ale teď ji začaly prázdniny a vše, co

by jen trochu zavánělo nepopulární povinností hodila za hlavu. Zítra odjíždí na vysněnou cestu s Davidem. Máma, natož táta, to sice ještě neví, ale s Davidem, spolužákem z gymplu, už chodí třetí měsíc. Zpočátku si ho ve třídě vůbec nevšímal; byl to takový nenápadný kluk, který se více než o holky staral o hvězdy a astrologii. Neustále s sebou tahal několik knih, které v každé přestávce studoval se svými příšernými nemoderními brýlemi. Jenže jak šel čas, z nemastného neslaného kluka se vyklubal docela hezký mladík, který svými tmavými kadeřemi a uhrančivým pohledem černých očí uchvacoval nejednu dívku. Nemoderní obroučky brýlí vyměnil za trendy brýle a dílo bylo jak se říká dokonáno. Jeho atletická postava a snědá pleť odlišovala Davida ihned na první pohled od ostatních spolužáků. Na vině byla z velké části i genetika, neboť otec Davida pochází z exotického Izraele. David byl zkrátka kus, pro kterého by nejedna proplakala noci. Aneta byla zdrženlivá, co se nabídek k randění týkalo, ale u Davida cítila jasnou přitažlivost. Cítila určitou vibraci, se kterou se mohla sladit i ona; byla to zkrátka ta energie, která dva lidi spojuje. A to bylo pro ni teď nejpodstatnější na celém světě.

A teď jede s Davidem na první dovolenou, do Anglie. Vlastně první společná cesta, pokud pomine pár výletů do Jižních Čech, které podnikli v průběhu června, aby unikli rodičovské kontrole. A vůbec ji nevadilo, že spí v malém stanu zvaném „áčko“ a večer ji na dobrou noc poštípali komáři. Namísto koupelny jí musel postačit blízký rybník a zuby si čistila vodou z plecháčku. Láska nezná omezení a i podmínky, které by se nám za normální situace zdály přinejmenším podivné, s lás-

kou nevnímáme a vzpomínky na ně vytlačí zážitky s milovanou osobou.

Aneta rázným krokem vstoupila do kuchyně a překvapeně pohlédla na mámu s Beátou, které jako by nic popíjely studený čaj od rána a zvláště se na ni culily.

„Ahoj...co se děje?“ nechápavě se optala Aneta.

„Co by, nic, přišly jsme se s Diankou rozloučit, než nám prchneš do světa!“ zvolala Beáta vesele.

„No, to jste hodný,“ vyloudila ze sebe trochu podrážděně Anet, protože to poslední, co by potřebovala, byla přítomnost celé rodiny při jejich přípravách na cestu.

„Anetko, potřebuješ ještě s něčím pomoci?“ zvedla se Mary a přistoupila ke své dceři, která ji přerostla o dobrých deset centimetrů.

„Díky mami, to je dobrý...“, rychle odpověděla Aneta a políbila mámu jako obvykle na tvář. To mi bude chybět, pomyslela si Mary, které se při doteku na tvář zaleskly oči. Uvědomovala si ovšem, že se pomyslná pupeční šňůra bude muset jednou přestřihnout, aby Anet vykročila do světa. Mary si také uvědomovala, že v její dceři dřímá síla, která bude jednou probuzena, aby pomohla lidem a světu k nutnému kroku. Anet ovšem nic netušila, byla vychovávána se stejnou láskou jako Beáta, ale také se stejnou přísností. Mary velmi opatrně

sdělovala Anet některá tajemství, která za žádnou cenu nesměla dále šířit mezi své vrstevníky. Přestože Mary své obě dcery velmi milovala a nerada činila mezi nimi rozdíl, věděla o zvláštním potenciálu své druhé dcery a podporovala v ní um jejího ducha. Ať už se jednalo o léčení druhých, či schopnosti vnímání duchovních hodnot. Anet byla zpočátku velmi vnímavou žačkou, ale s nástupem puberty nechtěla o praktikách své matky ani slyšet. Nechtěla se odlišovat od ostatních vrstevníků, nechtěla být zkrátka divná.

Postupem let Anet docela zapomněla na své nadšení pro práci s energií. Měla ruce tak citlivé, že dokázala už jako malá poznat problémový orgán v těle pacienta. Mary ji opatrně vyučovala veškerému svému umění. Anetiny ruce dokázaly pomoci téměř každému. Její energie byla citelná už při vstupu do místnosti. Maminky jejich kamarádek posílaly často své dcery k Anet, aby se jejich zdravotní stav při kontaktu s ní zlepšil. Nikdo o tom moc nemluvil, ale pár nejbližších přátel vědělo, že Anet není jen tak obyčejná dívka. Už její zrození provázal zvláštní sen, který Mary měla před jejím početím. Ve snu se jí zjevila bytost, snad anděl a úpěnlivě žádal Mary, aby počala dítě. V té době již Mary, ani její manžel Dan, o dalším dítěti neuvažovali. Zdravotní stav i okolnosti profesního růstu nedovolovaly Mary pomýšlet na mateřství. Přesto poslechla, a i přes nepřítel všech okolností otěhotněla. O svém snu nikomu zpočátku neřekla, ani Danovi. Vzpomněla si na něj až za několik let, snad krátce před koncem roku 2012. Pak pochopila, že narození její druhé dcery s asistencí lékařské vědy nebyla jen pouhopouhá náhoda.

Následovaly roky strachu o malou dcerku, který se setkal stran ostatních většinou s nepochopením. Mary vnímala svůj úkol strážce i matky, který byl v zásadě shodný a chtěla jej dokončit bez chybičky. Naštěstí v boji proti nepřízni některých nepřátelských sil nebyla osamocená a cítila zřetelnou podporu od bytostí, které ji, ani její rodinu, nenechaly bez ochrany. Cítila sílu, která se šířila čerpanou energií skrze její pacienty a přátele, a ti pak byli oporou jí samé.

A teď Anet odjíždí, balí si kufry a za měsíc překročí práh dospělosti. Musí bojovat sama, jako osamocený voják v poli nepřátel. Mary bude vždy na blízku, ale už ne tak, jak by si možná přála. V duši však cítila jasnou odpověď na nevyřčené otázky: Anet musí dál už sama, už je silná dost. Je to její boj.

3.

Aneta teď seděla nad kufrem, do kterého položila několik oblíbených trik. Myšlenky ji létaly do příštích dnů a představovala si, co jí čeká. Věděla, že nejede do žádného Hiltonu, možná, že pár nocí budou nocovat ve stanu nebo i jen tak pod širákem. Jejich cesta není žádná dovolená v pravém slova smyslu, ale expedice, která by mohla posunout vědomosti lidstva o informace z vesmíru. Kruhy v obilí, v trávě či ve sněhu, to jsou ty záhadné vzkazy od neznámých tvůrců. Teorií už bylo na stovky, ale žádná nebyla stoprocentně potvrzena a vědci, tedy i samotnými lidmi přijata. Kruhy v obilí se ob-

jevuji každoročně na různých místech světa. Jejich původ je obestřen tajemstvím.

Britští farmáři pamatují, jak se na jejich polích po generace objevovaly jednoduché kruhy. První zprávy o kruzích přinesla britská média na počátku 80. let. V průběhu let devadesátých se tento nový fenomén nesmazatelně zapsal do povědomí veřejnosti, zatímco se jednoduché kruhové obrazce postupně měnily v obrovské a složité geometrické formace. Kruhy v obilí jsou nyní celosvětovým fenoménem a každý rok přibývá hlášení z dalších zemí. Avšak místem nejbohatším na jejich výskyt je jižní Anglie, kde se kruhy často objevují v okolí pravěkých lokalit, jako jsou například Stonehenge, Avebury a Silbury Hill (největší mohyla v Evropě).

Ačkoli existuje řada teorií o původu kruhů, ještě nikomu se nepodařilo přesně objasnit, jakým způsobem jsou vytvářeny. Snad nejpřesvědčivější důkazy pocházejí z videozáznamů, na nichž jsou vidět malé, zářivě bílé světelné koule, manévrující v kruzích a kolem nich. Mnohá z těchto světel byla nafilmována za denního světla a vypadá to, že se pohybují cíleně a inteligentně. Existuje snad souvislost mezi těmito světelnými koulemi a vznikem kruhů v obilí?

Vzorky rostlin odebrané z kruhů studují i vědci. Výzkum, který provedl americký biofyzik Dr William Levgood, naznačuje, že se na utváření kruhů podílí jakási mikrovlnná energie. Od výzkumníků kruhů v obilí je stále častěji vyžadováno, aby do svého bádání zapojili tvůrčí myšlení a originalitu. Někteří z nich používají meditaci, světla a hudbu jako způsob, jak do polí přilákat nové formace, neboť se ukázalo, že fenomén kruhů v obilí reaguje na lidskou mysl.

Ať už jsou kruhy v obilí čímkoli, jisté je, že uchvátily a inspirovaly lidi z celého světa. Natrvalo změnilly životy těch, kteří s nimi přišli do kontaktu, neboť s sebou přinesly poznání, že žijeme ve světě, jenž je nekonečně složitější a záhadnější, než jsme kdy tušili.

David je napojen na skupiny nadšenců, složených zejména z vědců, matematiků, geologů, astrologů a historiků, kteří sledují každoročně vznik nových obrazců. Vynakládají vlastní prostředky k zaznamenání každého nového tvaru, zkoumají jeho velikost a význam z mnoha hledisek. Aneta vždy cítila silnou přitažlivost k těmto jevům ještě dříve, než Davida poznala tak osobně. Od malička studovala s mámou působení energie, kterou mohla čerpat z vesmírného zdroje a naučila se s ní pracovat. Poznala bezpečně, kdo s jakou energií pracuje a vnímala i následky, ať už působení negativní nebo pozitivní energie. To byl ten evoluční skok lidstva; ti, kteří pochopili podstatu, postoupili dál. Ostatní zůstali v úrovni svého vnímání. Byli to zejména lidé, kteří byli chyceni v komerčním způsobu života, lidé, kteří se nezřekli požívání masa, vajec a mléka, i přes jasné důkazy o jejich škodlivosti nejen v oblasti fyzické, ale zejména duchovní.

Jak tak jí zalétávaly myšlenky zpět, vzpomněla si na jednu učební disciplínu, kterou s mámou absolvovala, a to synchronizování čaker. Zpočátku vůbec netušila, o co se jedná, ale pak sama dlaněmi cítila, jak se točí víry energie, které vycházejí z určitých míst na těle. Zda správně, tedy podle hodinových ručiček, a pak tato čakra přijímala pozitivní vesmírnou energii nebo se vír energie točil proti nebo byl zablokován. V tomto případě bylo pravděpodobné, že takto vybavené jemno hmotné

(astrální) tělo nefunguje správně a v budoucnu se daly očekávat i následky na těle fyzickém, ať už ve formě zdravotních či psychických problémů, nebo přicházely složité životní situace. Ne každý byl schopen čakry jiným správně natočit. Ne každý byl obdařen schopností využít nejsilnější vesmírný proud pozitivní energie. Máma předložila tehdy Anetě množství literatury, kterou spolu pročetly a samy ověřily, zda se popisované teorii dá věřit či nikoliv. Bohužel mnozí pisatelé jen bezduše opisovali dostupné texty, ve kterých byl pravdivý většinou jen základ. Mnozí rádoby léčitelé pak aplikovali načtené znalosti na své důvěřivé pacienty. Stal se z toho byznys, který zaváněl pořádným podvodem. Většina podvedených klientů nedokázala vůbec ověřit, zda má opravdu léčitel schopnost zasáhnout do toku jejich energetického víru tak, aby jej pozitivně ovlivnil. Proslýchalo se také o lidech, kteří za nemalý obnos čakry synchronizovali, ale Anet s mámou docela jednoduše odhalily, že k napravení čaker vůbec nedošlo. Pokud tedy tito podvodní léčitelé něco ovlivnili, tak ne tím správným směrem. Anet si v duchu promítla jednoduchou charakteristiku čaker:

1. čakra (kořenová)

Tato čakra je spojená se zemí, její energií a s činnostmi, které se zemí souvisí. Může to být zemědělství, ale také např. činnosti nazývané jako konzumní způsob života. Je spojena s prožíváním nejzákladnějších aspektů existence, jako je třeba jíst, pít, být v bezpečí nebo v teple. Zablokování nebo špatný chod této čakry způsobuje, že má člověk málo síly; jak fyzické, tak duchovní i duševní.

2. čakra (sakraální)

O této čakře se někdy hovoří jako o sexuální čakře. Má na starosti emoce, mezilidské vztahy, sexuální energii a tvořivé síly. Zablokování nebo špatný chod této čakry způsobuje sexuální chladnost a potlačování emocí.

3. čakra (solar plexus)

Je sídlem vůle osobnosti, citových vazeb a mentálních pochodů. Zablokování nebo špatný chod této čakry vede k pocitům ztráty odvahy, porážky, ztráty svobodné vůle, vytváření falešných představ a negativních myšlenkových konstrukcí.

4. čakra (srdeční)

Jedná se o čakru lásky a vztahů. Jde jak o vztahy k sobě, jak k druhým lidem, ale i k celému světu. Zablokování nebo špatný chod této čakry způsobuje neschopnost lásku dávat i přijímat.

5. čakra (krční)

Na starosti má mít komunikaci a projevy vůle v životě. Zablokování nebo špatný chod této čakry vede k neschopnosti se vyjádřit - vady řeči i prázdné myšlenky.

6. čakra (čelní)

Tato čakra se spojuje s intuicí a duchovními silami jednotlivce. Nedostatečná funkce pak vede k přizemním myšlenkám a k odmítání duchovna a esoterična.

7. čakra (korunní)

Funkcí této čakry je zajišťovat příjem vesmírné energie. Je sídlem božské dokonalosti v člověku. Do harmonie se dostane, když jsou v harmonii všechny ostatní čakry.

8. čakra (léčitelská)

Tuto čakru objevila Aneta téměř jako poslední. Pokud má člověk otevřenou osmou čakru, pak je schopen léčit pozitivní energií. U většiny léčitelů je však tato čakra buď uzavřená nebo nesprávně otočená, tudíž je více na škodu než k dobru.

9. čakra (spojení s vesmírem)

Tato čakra se bude ve světě vyskytovat velmi zřídka. Je to čakra, která spojuje lidské s „božským“. Je to čakra proroků.

Aneta zaklapla kufr a nacpala ještě pár velmi důležitých maličkostí do batohu. Tak to by bylo. Z kuchyně k ní doléhalo štěbetání Dianky. Usmála se pro sebe při pomýšlení na svoji malou neteř. Ať tak nebo tak, bude se jí po nich stýskat.

4.

Beáta ještě chvíli poseděla a jako obvykle se začala zvedat, jakmile se venku začalo šerit.

„Měla bych jít, Oliver prý přijde o chvíli dříve než obvykle,“ omluvně pronesla a se skřípotem zasunula kuchyňskou židli.

Mary pokývala hlavou na znamení, že ji naprosto chápe. Už to nebyla její malá holčička, pro kterou byla středem vesmíru máma. Je dospělá a má svůj vlastní vesmír; své slunce i hvězdičku. Běda rodičům, kteří tuto skutečnost nechtějí pochopit a stále se tváří, jako by se vlastně vůbec nic v životě nezměnilo. Stále vidí jen tu svoji galaxii a jinou neuznávají. Jiná pro ně neexistuje. Jak je to krátkozraké, stejně jako tvrdit, že neexistují jiné světy, jiné nám skryté dimenze života, pomyslela si Mary.

„Jdu se ještě rozloučit s holkami,“ pronesla Beáta a myslela tím Dianku, která před chvílí odběhla za Anetou, aby jí prý pomohla s balením. Beáta rychle popadla svůj mobil a zasunula ho do tašky. Oliver ji za chvíli bude shánět; je naprosto zoufalý, pokud přijde domů a už od dveří ho nikdo nevíta. Potřeboval každodenní pevný bod v tom svém vesmíru, který ho bez jeho blízkých cize obklopoval.

Beáta rychle vyběhla schody do prvního patra a zamířila do svého pokoje. Teď byla jeho obyvatelkou Aneta, která se

před lety s radostí přesunula ze svého malého dětského pokoje v podkroví, kde na políčkách trůnili plyšový medvědi a psíci. Beáta byla však pokaždé při vstupu do pokoje jaksi podvědomě překvapena, že na stěnách není její oranžová barva, ale fialková a nábytek už není polepen plakáty, ale v poslední době různými vyobrazeními kruhů v obilí. Její rozum sice chápal, že to tak zkrátka má být, ale kdesi v duši zůstal její obraz dětství a dospívání zde, v těchto stěnách. Spolkla hořkou pachutí něčeho ztraceného, co se už nikdy nevrátí a usmála se na obě dívky. Aneta zrovna ukazovala Diance na mapě, kam to vlastně míří.

„Jedu přesně sem,“ a ukázala teatrálně na bod, který měla již dopředu označen červenou fixou.

„Je to taková malá vesnice, ale údajně velmi zajímavá,“ vysvětlovala své věrné posluchače.

„A proč?“ s údivem v očích se optala její malá neterinka.

Aneta se usmála a pohlédla na sestru, která se opřela o dveře a s napětím poslouchala, jak to jen její dceři vysvětlí, co sama osobně moc dobře nechápala.

„Tak třeba proto, že se tam občas dějí kouzla v obilí,“ vymyslela hned příběh Anet. „Večer, když jdou lidé spát, tak je za domem obyčejné pole se zralými klasy pšenice. A ráno zjistí, že v obilí jsou nějaká místa, která jsou polehlá. No, a nakonec zavolají pilota s malým letadlem, který spolu s fotografem vyfotí to, co vzniklo na poli přes noc.“ Aneta se odmlčela a potutelně se usmála na Beátu.

„A co je na té fotce?“ vyzvídala Dianka.

„No, většinou obrazec, který je tak složitý, a tak krásný, že se tomu všichni moc diví, jak je to možné, aby vznikl za tak krátký čas.“

„A k čemu to vlastně je? Jen tak na ozdobu políčka?“ zaujatě pokračovala malá výzkumnice.

„Taky, ale hlavně je to tajná zpráva, kterou se vědci snaží rozluštit. Vlastně se neví, kdo obrazce vytváří a proč, no a také se neví, co znamenají informace, které jsou v nich zakódovány.“

Anet se zvedla od mapy, kterou rozložila na své posteli a popošla k Beátě.

„Tak čau ségra, za chvíli odjíždím,“ něžně pronesla a objala ji.

„Dávej tam na sebe pozor, však víš...,“ neodpustila si zamentorovat Beáta.

„Jasně, neboj,“ úsečně odpověděla Anet a obrátila se směrem k Diance.

„A ty tu hlídej moje poklady,“ a tajemně se usmála. Dianka se zaculila, jako že není potřeba dále vysvětlovat a dvakrát přikývla.

„No nic, musím holky letět,“ vzpomněla si Beáta a přitiskla k sobě Dianku, aby se s ní rozloučila.

„Půjdeme mamku vyprovodit, co říkáš?“ navrhla Aneta a vzala Dianku za ruku a všechny tři vyšly ze dveří pokoje.

5.

Před domem zastavilo auto. Mary vyhlédla z okna, aby se ujistila, že se okamžik rozloučení s Anet neúprosně přiblížil. Davidovo modré auto, které bylo možná tak staré jako on sám, vyloudilo nepříjemný klakson, který prořízl poklidnou atmosféru letního podvečera v klidné čtvrti. Z chodby se ozvaly hlučné kroky spěchající Anety, která se za chvíli objevila v kuchyni obtěžkána batohem a menším kufříkem v ruce. Mary zoufale pohlédla do jejích radostných očí a nechtěně ji vyklouzla naprosto zbytečná otázka:

„Jsi si jistá, že tam chceš?“

Anet se nechápavě podívala a stroze odsekla:

„Jo, to víš, mami, že jsem si jistá!“ Ale vzápětí se usmála a objala mámu téměř mateřsky, aby ji uklidnila. Aneta cítila, že její cesta přináší nejen šanci na nevšední prázdninové dobrodružství, ale také tečku za jejím dětstvím. Tímto momentem se vzdálí z mateřského kruhu bezpečí a bude sama sebou, tak jak si vždy přála. Tato představa ji voněla po vanilce, ale vzápětí ji docházela i hořkost možného nebezpečí, které ji za dveřmi domova mohlo potkat. Jenže na to mládí dlouho nepomýšlí a raději se nechává omámit sladkou chutí svobody.

David už stál přede dveřmi, když Mary otevřela domovní dveře, aby Aneta mohla projít i se svou cestovní výzbrojí.

„Dobrý den, paní Melenová,“ slušně pozdravil ještě dříve, než stačil pohlédnout na Anet. V ten moment vykouzil úsměv od ucha k uchu, za který by se nemusel stydět ani aktér reklamy na bělicí zubní pastu.

Mary pokývala na pozdrav a starostlivě pohlédla na oba.

„Dávejte na sebe pozor, nikdy nevíte, do čeho se můžete zaplést,“ pronesla, aniž by chápala smysl své řeči.

„Ale mami, nejsme děti,“ chlácholila ji Anet a duší už byla někde s Davidem o samotě.

„Nebojte se, paní Melenová, dám na Anetu pozor,“ pocho-pil David, co je od něj žádáno. Takových ubezpečení není nikdy dost, pokud se jedná o dítě starostlivých rodičů. Sám věděl, jak se o něj máma při jeho výletech obávala. Stačilo pak vždy ujistě-ní, že se ozve z každého nového působiště a rodiče se uklidnili.

„Mami, tak už nás proboha nech jít, uletí nám letadlo a víš, že mě to stálo všechny dosavadní úspory,“ popuzeně pronesla Aneta a pospíchala k autu, aniž se otočila. Mary už nestačila říct nic a sledovala, jak oba nastupují do vozu, a ještě ji kynou na rozloučenou. Tak opuštěně se Mary dlouho necítila.

„Babí, tak už jdeš za mnou nahoru?“ volala Dianka, která se mezitím stala hlavní obyvatelkou Anetina zábavného pokojíku.

Mary jako by neslyšela volající vnučku a zůstala stát jako přikovaná na místě, než Aneta s Davidem ve spěchu nastoupili